

INGEZONDEN.

„INCORRECTE” HANDELWIJZE VAN DE DIRECTIE DER NEDERLANDSCHE SPOORWEGEN.

Naar aanleiding van het ingezonden stukje van collega OFFERHAUS (zie *Ned. T. v. G.* 20 Augustus 1927) wil ik even de volgende opmerkingen maken:

De minder aangename toon van het stukje, de onwaarheid en scheeve voorstelling van eenige door hem geciteerde quaesties, maken, dat ik mij in mijn goeden naam aangetast beschouw, en ik heb daarom tegen den heer OFFERHAUS een klacht ingediend bij den Afdeelingsraad te Utrecht. Het zou ook geen zin hebben in dit *Tijdschrift* verder een polemiek met den heer OFFERHAUS te gaan houden.

Amersfoort, September 1927.

A. C. NICOLAÏ.

OVER DE DOSEERING VAN PITUITRINE.

In het overigens zeer lezenswaardige opstel van TJEENK WILLINK in nummer 10 van dit *Tijdschrift* over bovengenoemd onderwerp heeft het mij bijzonder getroffen, dat door hem met geen enkel woord gerept is over de artikelen welke in dit *Tijdschrift* zijn verschenen van de hand van THOLEN.

Reeds in Februari 1926 (*Ned. Tijdschr. voor Geneesk.*, 1ste helft, no. 6) werd door THOLEN verslag uitgebracht van de resultaten in zijn kliniek verkregen met kleine hoeveelheden pituitrine ($\frac{1}{10}$ cM³) ter beëindiging van de zwangerschap, wanneer de vrouw was uitgerekend en voor beëindiging bijzondere aanwijzing bestond (o.a. afgelopen vruchtwater).

In Juli van dit jaar (*Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*, 2de helft, no. 2) werd dit artikel vervolgd met een overzicht der resultaten bereikt met dezelfde kleine hoeveelheden pituitrine in geval hij vroegtijdig de baring wilde opwekken o.a. bij bekkenvernaauwing.

Daar, zeker ook onder invloed van deze mededeelingen, door verschillende collega's, naar mij bekend is, reeds geruimen tijd van deze methode met succes gebruik wordt gemaakt, leek het mij een eisch van billijkheid hier even de aandacht op te vestigen.

Des te eerder wil ik dit doen daar TJEENK WILLINK onder meer schrijft: „In de Hollandsche literatuur blijkt tot nu toe nog niets van eenige beperking der doseering”.

's-Gravenhage.

N. L. M. BOSMA.

DIGISOL EN OPIAL.

Wanneer ik het goed begrepen heb, is het de bedoeling der Pharmocopeecommissie geweest, dat deze officieele praeparaten een paar bekende en gewaardeerde spicialité's zullen vervangen. Zonder twijfel zal deze bedoeling allerwege op prijs gesteld worden. Maar het is wel moeilijk, oude vrienden buiten de deur te zetten, wanneer men hun plaatsvervangers slechts bij name kent. En het is nog veel moeilijker, dien plaatsvervangers het vertrouwen te schenken, dat de oude vrienden verdiend hadden.

Daarvoor is ervaring noodig; voor het verwerven daarvan: moed.

Wie heeft den moed gehad, in copore vili humano te beproeven of digisol werkt als digalen en opial als pantopon? Wie heeft voldoende ervaring met de nieuwe vrienden opgedaan, om er zijn collega's over in te lichten?

Alkmaar, 11 September 1927.

R. G. C. SCHRÖDER.